

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق

۱۳ سپتمبر ۲۰۲۲

محمد محق

خواسته‌ها را هوشیارانه مطرح کنیم، آموزش دختران کف مطالبات است نه سقف آن

بدون شک همه مردم افغانستان، از شرق تا غرب و از جنوب تا شمال، به استثنای بخش محدودی که تحت تأثیر اندیشه‌های واپس‌گرای طالبانی قرار دارند، خواهان گشایش مکاتب دخترانه و فراهم شدن زمینه آموزش برای آنان در همه سطوح هستند. ادعای این‌که مردم افغانستان خواهان گشایش مکاتب دخترانه نیستند از دروغ‌های تکراری سران طالبان است که با چشم‌سفیدی در برابر انظار جهانیان تکرار می‌کنند. آنان دهان مردم را بسته، حق اظهار نظر را از آنان گرفته و سپس دیدگاه‌های عقب‌مانده و مبتنی بر جهل خود را به نام مردم مطرح می‌کنند. اکثریت قریب به اتفاق مردم افغانستان، از همان نخستین روزهای تسلط این گروه به صورت پیوسته بر ضرورت بازگشایی مکاتب دخترانه تأکید داشته‌اند، اما طالبان آن را به موضوعی برای معامله با جامعه جهانی تبدیل کرده‌اند، تا با گروگان گرفتن آینده فرزندان مردم، به منافع سیاسی و اقتصادی خود برسند.

آنچه مهم است در زمینه دادخواهی برای حق آموزش دختران نظر گرفته شود این است که درخواست حق آموزش دختران به عنوان بخشی از یک بسته حقوق بشری مطرح شود که شامل سایر حقوق اساسی شهروندان به شمول حق کار زنان، حق فعالیت سیاسی و اجتماعی زنان و حق مشارکت در عرصه عمومی برای زنان است. چنین شیوه‌ای برای طرح قضیه سبب می‌شود که این درخواست به شکل معطوف به رهائی و آزادی مطرح شود، اما تقلیل همه مطالبات بنیادین مردم به یک موضوع و نادیده گرفتن دیگر حقوق شان، شکلی معطوف به سرکوب و استبداد به آن می‌دهد که شکل انحرافی طرح این قضیه است.

گشایش مکاتب دخترانه هنگامی معنا دارد که حق کار و فعالیت زنان نیز به رسمیت شناخته شود. زنی که درس بخواند و دوره‌های تعلیمی را پشت سر بگذارد اما ناچار باشد که پس از آن به خانه بنشیند و سهمی در زندگی اجتماعی نداشته باشد، درس خواندنش چه اهمیتی دارد؟ همین اکنون صدها هزار زن افغان که از کار و فعالیت محروم مانده‌اند هم با مشکلات اقتصادی دست به گریبان هستند و هم از نظر روانی دچار افسردگی و دیگر آسیب‌های روحی شده‌اند و هم

هزینه‌ای که از منابع عمومی صرف تحصیل آنان شد به هدر رفته است. سرمایه‌گذاری کشورها بر روی نظام آموزشی برای بازده نهائی آن است که علاوه بر پرورش شخصیت دانش‌آموزان و دانش‌جویان، آنان را برای ورود به بازار کار، استقلال اقتصادی و تولید سرمایه آماده می‌گرداند. از این طریق آنان به شهروندانی خوش‌بخت و موفق تبدیل می‌شوند که زندگی خود را با اتکا به توانائی‌ها و مهارت‌های خود به پیش می‌برند. تعلیم و تحصیلی که به چنین نتیجه‌ای نینجامد پوچ و بیهوده است و دانشی که تنها بار دوش جامعه تولید کند در زبان سنتی به آن "علم غیر نافع" می‌گویند. نباید سقف توقعات و مطالبات را تنها به گشایش مکاتب دخترانه پائین آورد، زیرا این همان چیزی است که لابی‌گران و حامیان طالبان می‌خواهند، و منتظرند تا به محض گشایش مکاتب دخترانه زمینه به رسمیت شناخته شدن حاکمیت این گروه فراهم شود. از این طریق بقیه مطالبات مردم زیر پا شده، زمینه سرکوب بیش‌تر معترضان و منتقدان فراهم آمده، و نظامی استبدادی برای مدت‌های طولانی بر سرنوشت مردم تحمیل خواهد شد.